

7: לט ע"ב "מעשה שעשו אנשי טבריא:" – מ ע"ב "נפיש הבלייהו"

1. משנה שבת ג, ד
2. תוספתא שבת ג, ג-ד
3. משנה ביצה ב, ה
בית שמאי אומרים: לא יחם אדם חמין לרגליו, אלא אם כן ראויין לשתיה; ובית הלל מתירין. עושה אדם מדורה ומתחמם כנגדה.
4. תוספתא ביצה ב, י
אין (מרחצין) <משתטפין> בחמין שהוחמו ביום טוב ואין צריך לומר בשבת. אבל מרחיץ הוא פניו ידיו ורגליו בחמין שהוחמו מערב שבת ושבת ואין צריך לומר בחמין שהוחמו מערב יום טוב ביום טוב. רבן שמעון בן גמלי' או': טרקלין שהשיקה מערב יום טוב מטייל בה ביום טוב, לא השיקה מערב יום טוב לא יטייל בה ביום טוב.
5. תלמוד בבלי שבת לט ע"ב "מעשה שעשו אנשי טבריא:" – מ ע"ב "נפיש הבלייהו"
6. ירושלמי ביצה ב, ה
הל' ה'. פתר לה תרין פתרין: על דעתון דבית שמי, והוא ששתה מהן; על דעתון דבית הלל, והן שיהו ראויין לשתיה; "ועושה מדורה ומתחמם כנגדה", דברי הכל, והוא שיהא קומקום כנגד המדורה.
פתר לה פתור אחר: על דעתהון דבית שמי, >והן שיהו ראויין לשתיה?; ע?ל דעתו?ן ד?בי?ת? הלל?, אפילו אינן? <ראויין לשתיה; "ועושה מדורה ומ?ת?חמם כנגדה", על דעתון דבית שמי>, והוא שיהא קומקום כנגד המדורה, על דעתון דבית הלל, אפי' אין הקומקום כנגד המדורה.
7. רש"י שבת קמז ע"ב ד"ה דלהשתטף
דלהשתטף - שופכן על גופו, דלאו דרך רחיצה היא - שרי לכתחילה, אפילו בחמין.
8. תוספות שבת לט ע"ב ד"ה אלא אם כן
9. תוספות שבת לט ע"ב ד"ה וב"ה מתירין
10. חידושי הרשב"א מסכת שבת דף לט עמוד ב
אילימא רחיצת כל גופו אלא חמין שהוחמו בשבת כו' והתניא חמין שהוחמו מערב שבת כו', איכא למידק למה ליה לאקשוויי מברייתא ומדיוקא דהא הוחמו מערב שבת מותרין, לידוק ממתניתין גופה דקתני אסורין ברחיצה ובשתיה דאלמא אסורין בכל הנאה ליומן ואפילו לרחוץ בהן מקצת גופו ואין צריך לומר כל גופו, ויש לי לומר דניחא ליה לאתויי מרחיצה ממש, וא"ת לידוק כולה מילתא מסיפא דקתני ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב ובמאי אילימא רחיצת כל גופו הא הוחמו מערב יום טוב שרי והתניא לקמן מרחץ שפקקו נקביו מערב יום טוב למחר נכנס ומזיע ויוצא ומשתטף בבית החיצון, דאלמא משמע דבבית הפנימי לא, אלא פניו ידיו ורגליו לימא תנן סתמא כבית שמאי, ותירצו בתוספות דניחא ליה למידק מרישא כל מאי דמצוי למידק מינה.

